

Vargens utbredning

Motion nr 7 Trosabygdens LRF

Motionens innehåll

Motionären beskriver en oro över den ökade vargstammen som ställer till problem för både produktionsdjur och jakthundar. En oro beskrivs även för att myndigheterna inte är ärliga med den verkliga storleken på vargstammen. Motionen innehåller inga att-satser eller yrkanden och motionären kommer inte heller med någon uppmaning gällande regionstyrelsens fortsatta arbete.

Styrelsens ställningstagande och förslag

Regionstyrelsen instämmer i oron och vill passa på att beskriva sin uppfattning om läget i Södermanland. Att Södermanlands vargstam ökar har nog inte undgått någon. Idag har vi två konstaterade revir med föryngringar, Ärla- och Sjundareviret. Vargar från reviren och även s.k. vandringsvargar från andra revir i landet rör sig mer och mer frekvent över större delar av länet. Det totala antalet vargar i Södermanland är svårt att säkerställa, Länsstyrelsen redovisar endast de som kvalitetssäkrats, framförallt med DNA av spillning. Snöfattiga vintrar har försvårat inventeringarna och det är därför av största vikt att alla hjälps åt att rapportera det man ser, till Länsstyrelsen eller i appen Skandobs. Antal vargar är en viktig fråga att bevaka och att det bör vara ett så lågt antal som möjligt utifrån kraven för gynnsam bevarandestatus.

I nuläget ökar stammen och gränsen för antal vargar samhället ska anses ha har utökats succesivt över tid. Från 170–270st som referensnivå i det ursprungliga riksdagsbeslutet har utredningar tillkommit och referensvärden höjts. Referensvärdet anger den lägsta nivån för att arten ska ha gynnsam bevarandestatus, den är nu för landet beslutad att vara 300st efter senaste inventeringen anses antalet vara minst 365st och efter 2020 års föryngringar lär antalet vara väl över 400st.

Oavsett antal är det viktiga att samhället strävar mot målet att inte tamdjurshållning avsevärt försvåras och att det övergripande politiska ansvaret för det återupprättas. Naturvårdsverket behöver i sina riktlinjer ge utrymme för att kunna anpassa vargens utbredning och bevilja skydds jakt och licensjakt utifrån regionala behov.

Under LRFs riksförbundsstämma 2020 antogs en rad yrkanden både om antal vargar, möjligheter till skydds jakt och att utvärdera konsekvenser av rovdjur för våra gröna näringar och landsbygdsboende i förhållande till andra samhällsmål som livsmedelsstrategin, miljömål att värna naturbetesmarker med mera. Regionstyrelsen avser följa upp det arbetet löpande.

Regionstyrelsen har en tät dialog med Länsstyrelsen i Södermanland och andra intressenter i frågan, bl.a. Svenska Fåravelsföreningen, nötköttsföreningen och

Svenska Jägareförbundet. Vi är högst medvetna om den oro, skada och tveksamhet för djurhållning som våra medlemmar kan känna både i och utanför vargreviren som finns i länet. Tillsammans med Länsstyrelsen arbetar vi för att det ska finnas god beredskap och förberedda rutiner för att snarast eliminera den eller de vargar som angriper produktionsdjur när antalet angripna djur är stort nog för att verkställa skydds jakt. Vi har tidigare upplevt att man från myndighetsnivå känner till möjligheten till skydds jakt på varg men att det har funnits starka tveksamheter till hur det praktiskt ska fungera. Efter det gångna årets arbete känner vi glädjande nog att Länsstyrelsen är mer lyhörd för behovet att ha effektiva skydds jakt rutiner och att man är uppmärksam på komplexiteten att ha rovdjur i ett län som Södermanland.

Regionstyrelsen föreslår stämman besluta:

att motionen genom styrelsens anförande ovan anses vara besvarad.